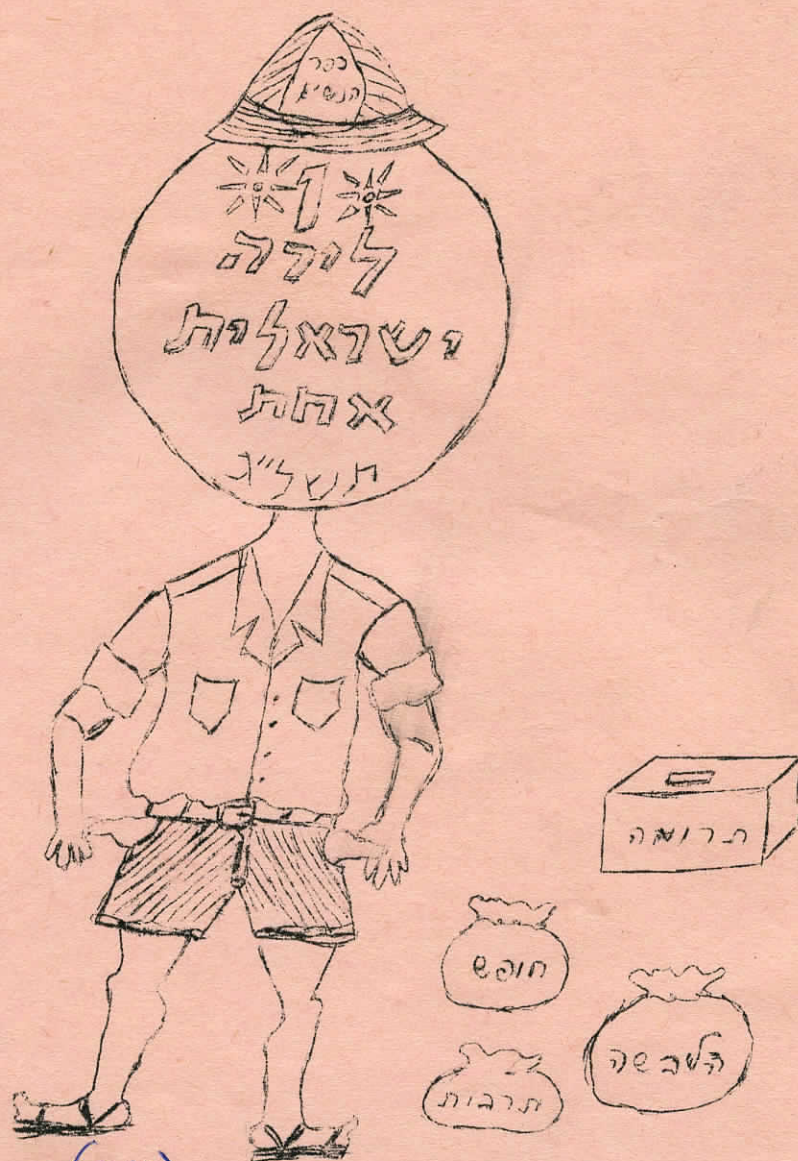

מס' 1

כפר הנשיא מס' מאה עשרים ושמונה (263) ד' מאה 14/7/72

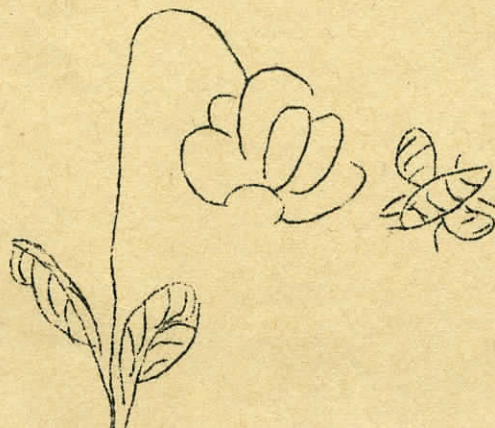
- 14/7 - ריבה בן-נח
- ריימונד גוסר
נאור מסר
- 15/7 - מיכאל דוארי
- חנה סגל
- גב' פיליפס
- אריאל סינה
- משה גרשמן
- 16/7 - רותי מרכס
- צילה מסר
- 18/7 - אירית בן-חיים
- ג'וליה ניצן
- מריון עמית
- דורון כהן
- 20/7 - אוסי אדלשטיין
אלידה ירדן

ימי נשואין

- 16/7 - יעל ואדי נמינוב
- 17/7 - ג'נט ולוי גניסלב

הודעה מהמזכירות הסכנית

אנו מבקשים להזכיר לחברים ולבנים שהולפון בחדר-ישיבות אינו מיועד לאורחים-עובדים. לרשותם עומד הטלפון הציבורי. אסימונים אפשר לקנות במזכירות הסכנית במשך היום ובמקרים מיוחדים אצל בת-שבע בבית.

* בין היוצאים לחו"ל נמנה גם לני רוז, שיצא בשבוע הבא. סליחה על ההשמטה ברשימה של השבוע שעבר. ובאותו ענין, האם קראתם את הגלויות ששלחה משפ' כהן?

* בשבוע זה הגיעה אלינו קבוצת נוער מארה"ב, המורכבת משלושה נערים ושלוש נערות. הם יצטרפו בזמן שהותם אצלנו לכתות סנונית ואיל. נמצאת ביניהם גם בחורה שביעית, שהיתה בקבוצה של אשוקד. כשהגיע קבוצת שירת לעם, נהיה מוצפים אמריקאים. כן ירבו! (המזכירות האמריקאית)

* בני חטיבת הנוער של האיחוד ייפגשו בערב שבת זו, כמידי שנה, ב"פעת, בכנס "זכריה". בין נגני התזמורת, שתופיע לפני באי הכנס, ישתתף נציג מכפר הנשיא - ארנון שוורצמן. כנראה שלא רק בשחיה, אלא גם במוסיקה, שמנו מתפרסם ברבים. ארנון, הצעד הבא - בעקבות יהודה עדר?

* כידוע, עבודות הגמר של ילדינו גורמות נחת להוריהם. במקרה של משפחת קופ, גורמת עבודה כזאת גם נוחיות. כיצד? עמרי הביא הביתה רהיטים בסגנון ספרדי, תוצרת ידיו ותכנונו העצמי. הם עכשיו מהדרים את חזה של לילה ונתן וחברים מוזמנים לבוא, לחזות ולשבת. עמרי, התקבל הזמנות?

* ארן, בנם של ויטה וראובן, ואח למכיל וליאורה, הגיע סוף-סוף הביתה. הוא מרגיש בכי טוב, ושמה שהוכנס כבר לבית אברהם.

* אלדד קולינס היה אצלנו לחופשת בית ארוכה יחסית. נקוה שזאת התחלה של שורת ביקורים דומים.

* שלשה ממורינו נמצאים עתה בארנים לשם העתלמות שנתית. אדם משמש גם כמדריך של אחת הקבוצות הלומדות. בטוח שהוא נהנה, כי שמענו שרוב המשחקים הן בעצם משתתפות! (אריק בינתיים משחלם בהגשה בחדר האוכל).

אפשר להתווכח על כך אם "דברי-הכפר" הוא הרמה המתאימה לשפיכת מר ליבם של חברים בכל מיני ענינים. על אחת כמה וכמה, נשאלת השאלה לגבי ילדים ונערים. אבל, אם המערכת חשבה לנכון לפרסם את מאמרו של ירון, חייבים אנו חשובה, לו ולכל ילדי דרור.

לפני שיוצאים בהכרזות בעיתון, יש לברר עובדות, גם אנו נדהמנו כשראינו את הגדר הזאת ליד ביתנו. היא אמנם איננה גדר היל, ולא בגובה 1.50 מ', אבל יותר מדי גבוהה.

נכון הדבר שדיירים ביקשו גדר קטנה וגמוכה, וכמו שאחיה אומר, ירון, סמליה, כדי שאפשר יהיה לגדל שם שיחים. אחרי כמעט שלש שנים של בניה, אחרי שסוף סוף, כל הבנאים, הטייחים, הצבעים, הנגרים, החשמלאים והשרברים גמרו להרוס את הנוי שלנו, אחרי שהדחפור חפר ועקר עצים, חשבנו לנכון לתת לגינות לנוח ולהתאושש.

לא, הכוונה לא היתה לסגור את "החיות הקטנות" מדרור בגן חיות, או את הפושעים הקטנים בבית כלא.

אבל מה שאיכפת לנו, הוא שלפעמים אומרים לחבריה לא לדרוך על הדשא, והתגובה היא צחוק חצוף בפנים. וכעבור שעה, עולים שוב על הגינה, כי הדרך קצרה יותר... וכשאומרים לחבריה לא לקטוף פרי מן העצים, שאפילו עוד לא הבשיל, ממשיכים הם למלא את כיסיהם ועונים בסגנון: מה יש, את בכלל שתלת את העצים האלה?...

בכל אופן, אנו מאחלים לכם מזל טוב לרגל ההעברה שציפיתם לה כה הרבה, ומקווים שגם אתם תייפו עכשיו את המקום בדשאים, פרחים ועצים מסביב לבתיכם.

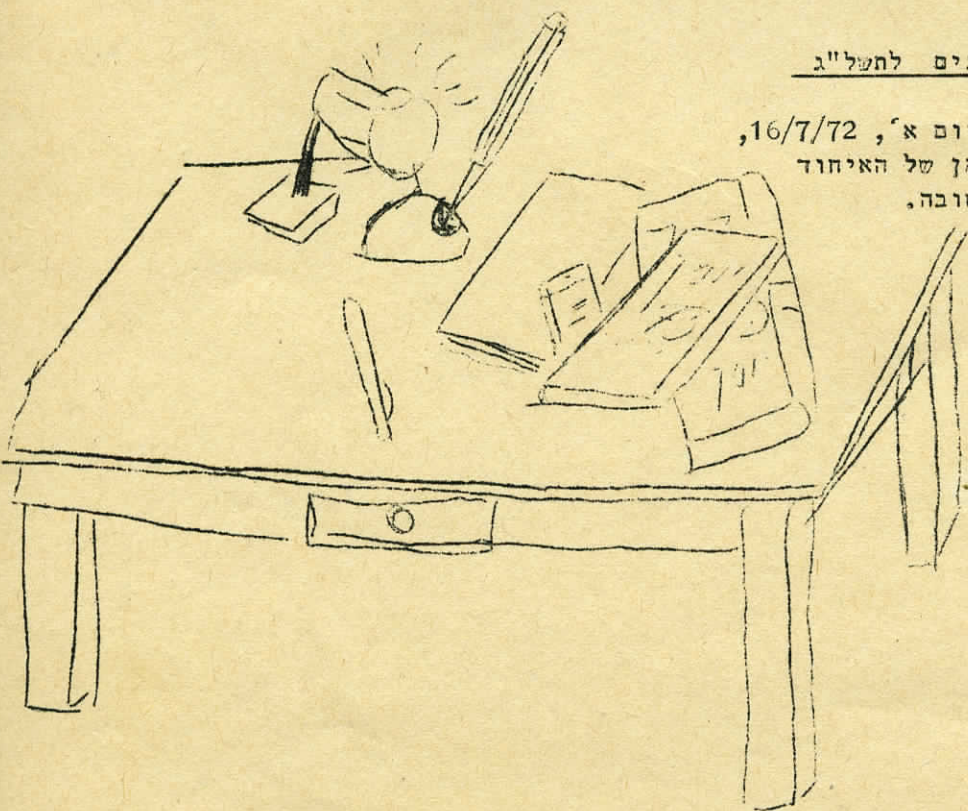
ואם כל אחד יכבד את עבודתו של השני, ובכלל אם נכבד זה את זה סתם, יהיה זה לטובת כולם.

בתקווה לשכנות נעימה

רות וזאק גולן

יומנים לתשל"ג

מי שלא יירשם עד ליום א', 16/7/72, עלול להשאר ללא יומן של האיחוד בשנה הבאה עלינו לטובה.

לאחרונה נראה נוף שונה בשעות אחה"צ בבריכה - עשרות ילדים מכל הגילים, החל מגיל 7, מתאמנים בקביעות. לצערנו, המשמרת הותיקה "תלתה את בגדי הים שלה", כשרוב השחיינים הקבועים הפסיקו להתאמן (שרדו עדיין רק מיכאל מריס, ואהרון) והיום אנו עדים לגל החלהבות חדש. החלו להתאמן ילדים מעפרוני, חוחית, חרמון והירדן, ולפעמים נראים מעל 30 ילדים בבת אחת מתאמנים. הרבה מהצעירים כבר מגלים כשרונות, ולפני מספר שבועות, בתחרות 1/4 גמר ארצית, הצליחו 6 מילדינו לפלס דרך ל- 1/2 הגמר (36 הטובים בארץ בכל משחה).

השבת נסעו חנן, איחמר, אבישי, אסף, רוני ויובל (מכתה חוחית) לכפר המכבי וגם שם לא איכזבו. כל אחד המשיך לשפר את שיאו האישיים, ויחנן אף שאחד או שניים מהם יעלו לגמר הארצי (12 הטובים בארץ). בהצלחה!

נוסף על כך, מתאמנים אצלנו מספר ילדים מצפת וממחניים (בתשלום) וזה גם מוסיף לאוירה של פעילות אינטנסיבית - בשבת זו תתקיים תחרות אזורית אצלנו (בשעה 1500) וכולם מוזמנים לחזות - והילדים, כמובן, להשתתף.

אנו מקוים בעתיד הקרוב להשיג חולצות אחידות לכל השחיינים אשר מתאמנים בקביעות, וליצור שוב את המסורה של שחיה כפעילות המונית ולא של מצטיינים בלבד.

אדי

תזכורת להורים ולמטפלות

לשם קידום הייעול בכביסת הילדים ועל מנת לשמור על מצבם הטוב של הבגדים ברצוננו להפריד במידה האפשרית בין בגדי ילדים גדולים לבין אלה שעדיין מרטיבים. לכן, אחם מתבקשים להשתמש בתא המיועד לכביסת ילדים אך ורק לכביסת תינוקות ולכלי מיטה רטובים. כל ייתר כביסת הילדים יש לשלוח לגנים ולכיתות לשם בירור על-ידי המטפלות.

בתודה מראש כעד שיתוף הפעולה.

ברית איחוד מכבסה ומחסן ילדים

אני מרגיש שחובתי להגיב על מאמרו של אריק מלפני שבוע, כאשר ציטט שיר של חליל ג'ברין ועשה, כדרכו, בקורת על כל פעולה עצמאית של הנוער המחבגר שלנו.

מה שאריק לא ראה לנכון לציין זה שג'ברין הוציא לאור שיר זה בשנת 1923 ומח ב-1931. הוא היה בדעתו סוציאליסט מהסוג שנקרא Social Democrat וגם פציפיסט. היה אמן רב-גווני, למד פיסול אצל רודן ועזב את לבנון בפעם האחרונה בשנת 1910. הוא היה נוצרי מרוני ובילה את שארית חייו בצרפת ובארצות הברית. שיריו נכתבו באנגלית ויש לציין שבחקופה שהשיר נכתב לא היתה יכולה להיות הבעיה הפלסטינאית. אשר לתוכן השיר, אין לזה שום משמעות פוליטית, ובכדי להבין "מה לבנינו ולשיר זה" אפשר להבין כאשר קוראים את מאמרו של אריק. אריק כמחנך מנסה בין דברים אחרים להביא את הנוער למצב כזה שיכולים לגבש דעות משלהם, ואז מרים את הידים כאשר דעתם אינה זהה עם השקפתו שלו.

אגב, הדו-שיח שהוא מנהל עם עצמו שכיביכול "מצחיק" יש להעיר שיש הבדל מהותי בין הומור אנגלי לבין הומור קלטי. רק דבר אחד מפריע לי. מדוע אותו הנוער אינו מגיב לדברו של אריק? אולי הם מוצאים את זה למיותר.

דב 64

שיח ילדים

- יניב: אם תרטיב את ההוחמת וחצייר על הסנטר זה לא ירד לך אף פעם!
- דני: אף פעם לא? אפילו עם סבון חזק חזק?
- יניב: לא, זה ישאר לך עד שתהיה אבא. אבל כשתהיה סבא זה כבר יירד.
- דני: ואז כשאני אהיה סבא יהיה לי זקן.
- יניב: כמו ליוחנן. אבל אז לא יראו את החוחמת.
- דני: ליוחנן יש זקן כי הוא צייר גם?
- יניב: לא! הוא לא היה טיפש כמוך וחזן מזה - כשהוא היה ילד לא היו חוחמות.

גיוסית למטע

בלוח המודעות שמחוץ לחדר סדרן העבודה מופיעה רשימה חדשה (מורחבת) להרשמת החברים לגיוס קטיף במטע. הרשימה מקיפה את התקופה עד 12/8/72.

החברים מתבקשים להרשם לגיוס השני ברשימה זו, וכן אותם חברים שטרם רשמו את עצמם להרשם מיד לשני גיוסים.

הכוונה שהחברים ימסו שני גיוסים תוך התקופה של 6 שבועות אלה.

הודעה זו הופיעה השבוע על לוח המודעות, וברצוני להסביר אותה. עיקר מאמצינו בקטיף השנה חייב להתרכז על החודש וחצי הבאים ולכן אנו נאלצים לדרוש מאמץ מיוחד מצד החברים בהקופה זו.

להלן רשימת החברים אשר מסרו גיוס בשבת שעברה:

הלן	בטי ד.	אוס
אליזה נ.	אילזה ב.ח.	מקס
נורית	מיכאל ד.	ג'ו ס.
שוש א.	יוסי	טומי
אפרים	הנרי ש.	אריה נ.
נועה	דוד ד.	ג'נט ג.
מקס ח.	גבי	משה ב.ח.
קולין	אלפי	אירית
שמואל ח.	ניל	מינה
ג'ין פ.	יעל ש.	יעל נ.
ריצ'רד	לואי	יוחנן
נעמי מ.	שלומית יו.	ריבה
	ג'ורג'	איזק

נוסף לכך עבדו 9 אורחים עובדים. נקטפו 148 מיכלים של אגסים. בסה"כ כ- 4 טון.

ההספק הממוצע הגיע ל- כ- 100 ק"ג לאיש ויש לשבח על הישג זה.

יש בכוונתנו לדווח על כל הגיוסים בכדי לעדכן את החברים על ההתקדמות שם.

סדרן העבודה

בשעה טובה ומוצלחת סיימתי את שנת הלימודים שלי באורנים, ואח אלה שמדי פעם שואלים אותי: "נו, עכשיו את מורה?" אני רוצה להעמיד על טעותם. - לא, אינני מורה, אני עדיין גננה!

בכדי לפרט יותר בענין זה, היתה לי הרגשה בעבודה בשנים האחרונות, שכמו בכל שטחי החיים, על אחת כמה וכמה בחינוך, חלו שינויים גדולים, שמחייב כל מי שעוסק בחינוך שנים רבות להתחדש ולספוג רעיונות חדשים. שנה זו באורנים חזקה והצדיקה הרגשתי זו, והנה רק דוגמא אחת כדי להמחיש את דברי: כיום, לפי תכנית הלימודים החדשה לומדים כבר בכיתה א' כפל וחילוק ובמידת מה גם שברים, עושים ניסויים מדעיים, תצפיות טבע וכו'. בכיתות היסוד - כמובן שלדבר הזה גם השלכות על תוכן הגן. יחד עם זה, עם הנהירה לידע וללמודים, מקופח בבתי הספר הצד היוצר, שבו הילד בא לביטוי ולמימוש עצמי - וחלילה לנו להפוך גם את הגן "לבית לימוד" שבו מטפחים בראש וראשונה את הצד האינטלקטואלי, עדיין עיקר ומטרת הגן הוא לפתח את אשיות הילד להביא אותו ליצירה בכל השטחים ולהרגיל אותו לחיי חברה.

ולעצם הקורס - כמובן שהיו ליקויים לא מעטים, בעיקר טכניים - סידוריים שלא מעט השפיעו על רצף הלימודים (ומי שלא היה באורנים אינו יודע בלגן מה זה!) יחד עם זאת, היות ולא השתייכתי לשום מסלול מיוחד, היתה לי אפשרות לבחור את המקצועות והמרחבים לפי ראות-עיני וכמובן שיט לזה יתרונות רבים. לקחתי את מקצועות החינוך בקורסים של המורים והגננות (אמנות הילד, פסיכולוגיה, בעיקר פיאג'ה, מאוריקה של השבון, ספרות ילדים ועוד) ומקצועות כלליים (תנ"ך לשון, טבע וכו') ונוסף לזה חוג של עבודה קבוצתית ודרמה יוצרת.

בסך הכל שנה זו בודאי הרחיבה אופקים ונתנה מרחב ורצון להמשיך דווקא בשטח הגן (למרות שהכשרה כזאת מכשירה את כל הגננות לעבודה בגן ולכיתות א'-ב'), ותודתי נחונה בזה למשק שאפשר לי את ההשתלמות.

ולבסוף עוד שני דברים.

בקרתי בלא-מעט משקים, בגנים ובבתי הילדים שלהם, ואם להשוות את בניניהם וסדוריהם לבתי הילדים שלנו - אזי אנו נמצאים בסוף העולם. רוב בתי הילדים שלנו מוזנחים, חסרי צבע, נוי והרגשה "בית". לדעתי כיום אין הצדקה לזה. אם ברצוננו להעניק לילדינו חינוך דרושה לזה גם סביבה מתאימה.

הדבר השני שעלינו לתת את הדעת הוא הכשרת מטפלות.

מתקיימים באורנים קורסים שנתיים (אפילו דו-שנתיים) למטפלות, קורסים שמצטיינים בארגון ומעניקים הכשרה מלאה למטפלות שרואות בחינוך את מקצוען. עלינו לעודד את החברות ובפרט את הדור הצעיר, ללמוד בקורסים אלה.

יעל נ.

נוכחו: יוסי כץ, אריה נ, מיכאל ד, שמואל ח, יעקב מ, גרשון א, איזי ד, ברני ד,

(1) הרכבת 14 דונם לימונים בפרדס באשכוליות

הלימונים מהזן ליסבון נמצאו כבלתי ריווחיים, ובפגישה עם המדריך האזורי סוכם סופית שעלינו לכרות את הלימונים ולהרכיבם באשכוליות. משרד החקלאות נותן הלוואת פתוח לפעולת החלפת הזנים בפרדסים והחלט לבצע את ההרכבה באביב הקרוב, תוך ניצול תקציב הפיתוח שיעמוד לרשותנו ע"י משרד החקלאות.

(2) הכנת תערובת ללולים ולצאן

עם הגדלת ענף הלול מתעורר צורך דחוף להגדיל את אספקת התערובת לעופות והמכון הקיים אצלנו קטן מלספק את הצרכים האלה. קיימות שתי אפשרויות לפתרון הבעיה.

א. הצטרפות למכון תערובת של מילובר ב. בניית מכון יותר גדול ומשוכלל אצלנו.

עובדי הלול מעדיפים את המכון בבית שיש לו יתרונות תפעוליים רבים, וכן הוא מאפשר ניצול מזון טובה יותר מאשר התקשרות למכון מילובר. ההשקעה הדרושה בשתי האפשרויות היא בערך 80.000 ל"י, אך בשלב זה המזון של מילובר הוא ב- 2% יותר זול מן הייצור העצמי. החלט שהיתרונות בבית שקולות יותר מן ההפרש של 2% וסוכם על הקמת המכון אצלנו.

(3) רכב לחברית

כזכור החלט למכור את הפיאט האדום ולקנות אוטו קטן יותר לשמוש החברה. מכירת הפיאט הוקדמה בגלל קשיים שנתקלנו בהם לאחרונה עם המכוניות בעלי הפס הלבן בשלט הרישוי שלהם. השאלה שעמדה לדיון היתה - איזה סכום עומד לרשותנו לקניית הרכב החדש. ועדת הרכב הציעה לקנות סנדר פיג'ו 404 עם ארגז סגור בעל חלונות בצדדים ודלת מאחור. היו חברים שלא חשבו זאת ההצעה הזו כטובה והציעו הצעות שונות, זולות יותר וגם יקרות יותר. החלט ע"י הצבעה להעמיד את הסכום של 22.000 ל"י לרשות ועדת הרכב והיא תחליט איזו מכונית לקנות. (היא תחליטה לקנות את הפיג'ו הסגור הנ"ל)

(4) טיפול האיחוד בצמצום העבודה השכירה במשק

החלט לפנות לאיחוד כדי שנוכל להעזר במוסדות האיחוד לשם טיפול בבעיה זו.

(5) קטיף במטע

נמסרה אינפורמציה על התקדמות הקטיף. תוך השבוע הראשון של הקטיף כבר צברנו פיגור של 6 ימים קטיף לעומת הקצב הדרוש כדי להכניס את הפרי לבית הקירור במצב תקין. החלט לנקוט בכל האמצעים על מנת לעמוד בלוח הזמנים הדרוש.